

Det Afsnit, som derefter sættes til Forhandling, var det *Ministeriet for offentlige Arbejder* vedrørende, nemlig:

- Lovforslagets § 2 A.—F., P. og R. samt § 26 I. A. 1.—6. og 13.
Lovforslagets § 16 samt § 26 I. B. 7.

Ingen bad om Ordet.

§ 16

vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som derefter sættes til Forhandling, var det *Justitsministeriet* vedrørende, nemlig:

- Lovforslagets § 19 samt § 26 I. B. 10.
Betænkning Nr. 10 og 19.
Ændringsforslag Nr. 18 og 19 paa Udvalgets Liste.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslagene Nr. 18 og 19

vedtoges uden Afstemning.

§ 19, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som derefter sættes til Forhandling, var det *Finansministeriet* vedrørende, nemlig:

- Lovforslagets § 1 I. A.
Lovforslagets § 2 K. og L. samt § 26 I. A. 8. og 9.
Lovforslagets § 3.
Lovforslagets § 5.
Lovforslagets § 6.
Betænkning Nr. 3.
Lovforslagets § 7.
Lovforslagets § 24 samt § 26 I. B. 15.
Betænkning Nr. 40 og 41.
Lovforslagets § 25.
Lovforslagets § 26.
Lovforslagets § 27.

Himmelstrup: I Betænkningen findes anført et Samraad, som Finansudvalget har haft med den højtærede Finansminister om saapas det samme Spørgsmaal som det, vi omtalte under Handelsministerens Budget, dog med en nærmere Tilknytning til Statens finansielle Stilling. Spørgsmaalet er stillet af Finansudvalget, naturligvis udelukkende fordi det er af Vigtighed for det at have Adgang til at følge alle Bevægelser paa Omraader, der kan faa afgørende Indflydelse paa Statens økonomiske Stilling.

Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at saaledes som Referatet af Samraadet er aftrykt i Betænkningen, indeholder det en Trykfejl. Der staar, at man havde haft Samraad „om de af Finansministeriet og Danmarks Nationalbank foretagne Dispositioner over det samlede Laan i Henhold til Lov af 3. November 1938“. Det skal selvfølgelig være det svenske Laan. Jeg siger det kun for en Fuldstændigheds Skyld.

Samraadet tager altsaa Sigte paa at bringe Klarhed i hvert Tilfælde for Finansudvalgets Medlemmers Vedkommende over Situationen kan jo blive meget alvorlig for os i Løbet af 1941, naar det store 6 pCt.s 30 Mill. Kr. store Dollarlaan, som vi optog i 1921, forfalder den 1. Januar 1942. Det maa erkendes, at det er en meget vanskelig Situation, der kan indtræde, og jeg vil paa Forhaand gøre den Bemærkning, at jeg mener, at alt, hvad der kan gøres for inden for Forsvarligheds Rammer at afbøde den vanskelige Situation, som kan indtræde til den Tid, selvfølgelig skal gøres.

I Foraaret 1939 og i Løbet af Sommeren gik der Rygter til forskellige Tider, at hvert Fald paa to Tidspunkter, om, at Finansministeriet havde foretaget betydelige Opkøb af disse Dollarobligationer, fordi Kursen var gunstig, og det kan man kun rose Finansministeren for. Jeg gør opmærksom paa, at der paa det Tidspunkt slet ikke skulde være nogen Hemmelighed over disse Dispositioner. Jeg mindes en Omtale af dette Forhold i „Social-Demokraten“ — hvis jeg ikke husker fejl, fra 2. Maj 1939 —, der i meget høje Toner berømede Finansministeren for de Opkøb af disse Obligationer til en gunstig Kurs, han havde foretaget i Løbet af den nærmest forudgaaende Tid.

Det var naturligt, at Finansudvalget fik noget at vide om saadanne Dispositioner, og vi begærede da et Samraad med Finansministeren om de Dispositioner, der var foretaget dels af Finansministeren, dels af Seddelbanken, Dispositioner, som selvfølgelig foretages, om jeg saa maa sige, i Fællesskab. Det ligger i Sagens Natur, at saadan noget sker efter nøje Aftale, for Finansministerens Vedkommende vel for Resten af den Grund, at han ikke har saa forførdelig mange udenlandske Betalingsmidler til Raadighed til Opkøb af saadanne Obligationer, men faar dem gennem Seddelbanken, for Seddelbankens Vedkommende vel af den Grund, at den jo alene skal købe for Finansministeriet; det er jo dog Finansministeriet, der har Laanet, og ikke Seddelban-